

GATSAL

TEACHING

Gavmildhed eller Dana

Den Første af de Seks Perfektioner

af
Jetsunma
Tenzin Palmo

Jeg tror, at Buddha placerede Dana – hvilket betyder “det at give” eller “gavmildhed” – helt i begyndelsen på den spirituelle vej, fordi det er noget, som vi har lettere ved end nogle af de andre perfektioner.

Ligegyldigt hvor vildledte vi end er, hvor vrede vi end er, hvor misundelige eller grådige vi end er, kan vi stadig give. Det er en meget grundlæggende kvalitet. Vi har ikke brug for at nå spirituelle højder for at lære at give. Det at give betyder, at vi åbner vores hænder og hjerte. Det er en smuk måde at forholde sig til andre på.

I Asien forstår folk den kvalitet, som det at give åbenhjertet og gavmildhed er. Den er baseret på den forståelse, at hvis vi vil have fremgang og være succesrige ikke kun nu, men også i fremtidig liv, må vi så frø; vi kan ikke høste frugten, hvis ikke vi sår frøene. De frø, der giver fremgang, er gavmildhed og det at give. Hvis man derfor ønsker succes og håber, at tingene går således som vi alle ønsker, at de skal gå, må man skabe årsager til dette.

Hvis vi har svært ved at tjene penge og spare op, hvis vi bliver ved med at være fattige, anses grunden at være, at vi i fortiden ikke har skabt årsager nok ved åbenhjertethed og gavmildhed. Buddha sagde engang, at hvis folk forstod den sande fremtidige gavn af at give, ville de end ikke beholde et måltid for sig selv, men forsøge at dele det med andre.

Men fordi vi ikke kan se de fremtidige resultater, tænker vores sind: "Hvis jeg giver noget væk, hvad vil jeg så få? Hvad vil der så være tilbage til mig?" Et sådant sind slår ikke kun impulser til gavmildhed ned, men skaber ingen årsager til fremgang senere. Vi har brug for at genoverveje hele vores forestilling om at dele og for at være åbne over for andres behov såvel som over for vores egne.

Det er en glæde at give. Det gavner ikke kun modtageren men også os selv. Det gavner os mere end det gavner modtageren, eftersom det er tanker i det lukkede sind som: "Dette er mit, og jeg giver det ikke til andre", der forårsager så meget indre smerte og forhindrer os, selv om vi har så meget, i virkelig at værdsætte det, fordi vi er bange for at dele åbenhjertet med andre.

Vi er altid bange for, at folk vil tage vores ting fra os. Det er ikke de ting, som vi ejer, der er problemet; det er vores klamren og vores holden fast, der er problemet. Så ejer tingene os, eller ejer vi dem? Er vi i stand til at holde så let fast ved ting, at vi kan give dem med glæde, når vi ser en, der har brug for dem, eller bare ud af værdsættelse.

Jeg siger ikke, at du skal gå hjem og skille dig af med alle dine ting – det er ikke pointen. Pointen er at åbne hjertet, virkelig at være i stand til at glædes over at give til andre – og ikke kun materielle ting. Materielle ting er gode at begynde med, men vi kan også give andet såsom vores tid, medfølelse, det at være dér, når andre har brug for os, frygtløshed...

I buddhistisk sprogbrug findes der tre former for det at give. For det første er der det at give materielle gaver. For det andet er der den gave, som Dharmaen er. Den indebærer at være dér for andre, at lytte, at forsøge at hjælpe, at give råd, blot at forsøge at hjælpe folk med at forsøge at få en smule klarhed i sindet...

Men der er også den gave, som frygtløshed er, at give beskyttelse, at hjælpe folk til at opdage deres indre mod – at give dette til et andet menneske anses for en uvurderlig gave. Vi kan begynde helt enkelt. Vi kan begynde med blot at udvikle den kvalitet, det er at være bevidste om andre, om andres behov og om at give glæde og behag til andre. Vi kan give med den hensigt at give lettelse og hjælp, hvor der er behov. Ikke kun at give til jul eller ved fødselsdage eller når vi kommer på besøg eller lignende, men spontant. Når vi ser noget, vi kan lide, kan vi give det til en anden, måske endog til en, som vi ikke kan lide.

Det er dejligt at give til folk, som vi kan lide, men det er også dejligt at give til folk, som vi ikke kan lide, fordi det er en smuk måde at relatere til andre på. Dette var den første af de seks perfektioner. Den er det første skridt på den spirituelle vej, så den er meget vigtig.